

Dret es mobilitza

La junta de centre de la Facultat de Dret a València ha decidit no prolongar en segon els cursos en català que es van fer, l'any passat, a primer. Contra aquesta decisió, els alumnes han començat a mobilitzar-se.

Víctor Iranzo

El 27 d'octubre més de 150 estudiants de Dret de València es tancaven en aquesta facultat. Era el més evident entre un seguit d'actes de protesta davant una situació com a mínim confusa. Enguany, els alumnes de segon curs de Dret que havien demanat ensenyament

versitaris i podria ser il·legal. Així ho ha entès la Coordinadora d'Estudiants, que ha posat un recurs d'alçada al Rectorat de València contra aquest acord. Un recurs que pot obligar a definir-se en la pràctica a les altes instàncies universitàries en un terreny, la facultat de Dret, eternament conflictiu.

La massificació de la facultat és l'argument donat per l'ampli grup de do-

passee al PSOE— i l'ex-regidor de la UCD-Elda, opusdeista i destacadíssim lluitador «contra la imposició del valencià», l'advocat **José Ochoa**.

«Alguns d'AP havíem seguit de prop el tema regional», va confessar **Pepe Cremades**, després de la seua eixida d'Ap. «I seguíem la trajectòria política d'UV. Alacant ha de tenir una veu pròpia i la ideologia d'UV és similar a la d'AP, però regional». Un ideari que, en paraules de l'ex-dirigent aliancista, «està molt en la línia que sempre he defensat» i que «cada vegada més impera en la societat alacantina».

«Sí, evidentment UV pot quallar en la província d'Alacant —comenta **José Cremades** a EL TEMPS—. Amb aquesta il·lusió treballa. Però, de tota manera, hem de conscienciar-nos tots i trencar la divisió València-Alacant. Hem de ser u. Nosaltres no busquem el protagonisme, sinó tan sols aconseguir, a través del nostre esforç, que les tres províncies siguen una sola unitat. Això seria ideal. És un procés lent, sí, però ara és el moment de treballar tranquil·lament, sense pauses, sense presses. Hi ha molt de temps per a organitzar-nos, amb unes eleccions a molta distància».

«Encara no podem donar noms —observa l'ex-senador—, però les afiliacions no cessen. Hem tingut reunions amb empresaris, professionals, polítics d'altres legislatures, etc., i la marxa és molt bona. Tot i que hi havia moltes reticències davant d'UV. Però ací, a Elda, s'està formant, en tots els llocs. I també està naixent UV entre els castellans purs. El fenomen regional va en alça, ja es veu en tot Espanya. És un impuls per a entrar en UV».

«Des d'AP —opina l'ex-president provincial— no és que hi haguera dificultats, sinó que des d'un partit nacional és complicat i difícil atendre les nostres coses, perquè no comprenen el fenomen regional. El que diguen a Madrid sempre està per damunt. Com més prop estiga l'administració, més fàcil és la solució de tots els problemes». **José Cremades** es va separar des del primer moment de les acusacions aliancistes que l'assenyalaven com a artífex en l'ombra de la crisi i dels esdeveniments de Benidorm. Tot i que en aquells dies es localitzà la seua presència en la capital de la Marina Alta. «El que puga dir **Barceló** o AP —afirma— és, senzillament, perquè no tenen sentit del ridícul. El veritable protagonisme el té ara UV i no ells, que són protagonistes gràcies a les sigles d'Alianza». Un protagonisme que els encara escassos i heterogenis militants d'UV a Alacant volen discutir. □

Membres de la Coordinadora d'Estudiants, tancats a la facultat de Dret.

en català (n'hi hagué 124 peticions, en la major part dels casos d'estudiants que havien rebut classe en aquest idioma ja en primer curs) es van trobar que el pla docent realitzat per l'actual junta de centre només contemplava l'impartiment de cursos en català en primer.

Els alumnes, a través d'una ràpidament organitzada Coordinadora d'Estudiants per les classes en valencià, han iniciat les mobilitzacions i alhora la negociació amb l'equip deganal de Dret. Les diverses organitzacions estudiantils, tret d'Alternativa Universitaria (que considera que només s'haurien de formar cursos en valencià a partir de 250 peticions, per evitar desdoblaments «innecessaris» en una facultat atapeïda), estan d'acord almenys en un punt: el dret a l'ensenyament en la llengua pròpia ha de ser reconegut també en Dret.

La decisió de la junta de centre de Dret, en impedir que els alumnes de segon curs que així ho han demanat puguin rebre ensenyament en català, xoca frontalment amb els estatuts uni-

versitaris a l'extensió del valencià més enllà del curs inicial. Els estudiants, en canvi, creuen que, en el fons, la massificació és més que res una excusa per encobrir l'odi a la llengua dels valencians. Es comenta entre ells que alguns catedràtics han pressionat amb amenaces els professors dels seus departaments que pretenien donar classes en català perquè s'ho llevaren del cap. I amb èxit. Algun, fins i tot, ha aconseguit que les assignatures del seu departament s'impartesquen en castellà, inclús en els cursos en català de primer.

El recurs d'alçada i la possibilitat que la junta de govern de la Universitat haja d'intervenir a Dret ha ampliat l'abast d'aquestes tensions i hi ha afegit noves arestes. Darrerament, sembla possible arribar a un acord intermediari entre estudiants i junta de facultat perquè, almenys, els estudiants de segon curs puguin veure reconeguts els seus drets. Llavors, la mobilització dels estudiants s'haurà mostrat efectiva. Les contradiccions de fons entre el dret i la realitat, però, seguiran. I no només a Dret. □